

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
03/04/2012
EIXIDA NÚM. 24347

Junta Central Fallera
Sr. Presidente
Av. Plata, 117
VALENCIA - (València)

=====
Ref. queixa núm. 1103996 i 118072
=====

Sr. president,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel (...) i altres, que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestaven els fets i les consideracions següents:

- “Que la pàgina web <http://www.fallas.com>, de la Junta Central Fallera de València, entitat de dret públic dependent de l’Ajuntament de València, no té versió en valencià, i que esta circumstància contravé la legislació sobre la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana”.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li’n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l’article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades pels interessats, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d’aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l’Ajuntament de València donava compte del següent:

“Que la pàgina web de la Junta Central Fallera fa ús de les llengües castellana i valenciana, de conformitat amb l’article 1r, paràgraf 5é del Reglament Faller.

Una altra cosa ben distinta és saber usar la pàgina; també pot donar-se el cas que el contingut de la pàgina en la seua traducció al valencià estiga un poc retardat respecte del castellà, ja que no es disposa de traductor simultani. La traducció la fan membres de la Delegació de Mitjans de Comunicació, que per descomptat no estan en la Junta Central Fallera a jornada completa, sinó que del seu temps lliure, treballen desinteressadament per i per a les falles, com tots els seus membres”.

Els interessats, a qui vam donar trasllat de la comunicació rebuda, van formular les al·legacions que consideraren convenientes i van ratificar els seus escrits inicials de queixa, tot insistint en el fet que els deures lingüístics no poden dependre de contingències tècniques, sinó de l'obligació legal de les administracions.

Així mateix, assenyalaven en els respectius escrits que, atés que la Junta Local Fallera és un organisme municipal de l'Ajuntament de València (article 38 del Reglament faller), per a desenvolupar les seues activitats ha d'emprar el valencià de manera preferent i propiciar i impulsar la propagació i normalització del seu ús. Els interessats, per tant, rebutgen el dictamen emés pel regidor de l'Àrea d'Administració Electrònica, Personal, Descentralització i Participació de l'Ajuntament de València (al qual ens hem referit), perquè entenen que la falta de disponibilitat pressupostària, de personal, de mitjans, etc. no pot, en cap cas, ser una excusa per a incomplir el mandat estatutari que imposa a l'Administració Pública Valenciana potenciar i protegir l'ús del valencià.

Una vegada concloua la tramitació ordinària de la queixa, passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demane que considere els arguments que li expose a continuació i que constitueixen els fonaments de la Resolució amb què concloem.

Esta institució és conscient que els recursos de què disposen els ajuntaments són limitats i que cal racionalitzar-ne l'ús, però la legislació vigent respecte de l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació. I tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i que esta obligació, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

No obstant això anterior, hem de comunicar-li que la Llei d'ús i ensenyament del valencià (Llei 4/1983, de 23 de novembre) va ratificar el mandat estatutari recollit en l'article 5, que imposa als poders públics radicats a la Comunitat Valenciana la defensa i promoció del valencià en tots els àmbits socials, a fi d'assolir la seua equiparació plena amb el castellà, l'altra llengua oficial.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas pugua prevaler l'una sobre l'altra.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

Finalment, cal dir que, tal com indica l'article 1.5 del Reglament Faller, les falles han de propiciar i impulsar el valencià, com també la normalització del seu ús, ja que "les falles fan seues les senyes d'identitat oficials i els símbols propis recollits en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, com a norma d'expressió de la seua voluntat sobirana del poble valencià". És per això que este compromís d'ús i promoció del valencià es tradueix en la necessitat d'utilitzar de manera preferent el valencià en el desenvolupament de les seues activitats.

En definitiva, la condició d'organisme autònom de la Junta Central Fallera està ratificada en l'article 1 del Reglament de funcionament i règim intern de la Junta Central Fallera de València (aprovat el 25 d'abril de 2003 i modificat per acord del 25 de juliol de 2008) i, en conseqüència, com a tal organisme autònom, està obligat a complir la legislació vigent sobre l'ús del valencià.

Conseqüentment, **SUGGERIM** a la **Junta Local Fallera de València** que, d'acord amb la seua disponibilitat pressupostària, promoga les actuacions necessàries per adaptar els continguts de les seua pàgina web institucional al règim de cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana